

Lovforslag nr. L 255. Fremsat den 12. april 1988 af Carsten Andersen (SF), Agerschou (SF), Lilli Gyldenkilde (SF), Birthe Hansen (SF), Ejner Larsen (SF) og Ebba Strange (SF)

Forslag

til

Lov om ændring af bistandsloven

(Ændring i reglerne om kontanthjælp)

I bistandsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 171 af 25. marts 1987, som ændret senest ved lov nr. 870 af 23. december 1987, foretages følgende ændringer:

1. § 37, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Grundydelsen udgør for enlige 90 pct. af folkepensionens grundbeløb og det dobbelte for ægtepar.«

2. § 37, stk. 7, ophæves.

3. § 42, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Når der er truffet beslutning efter stk. 1., beregnes hjælpen efter reglerne i § 37. Bestemmelsen i § 37, stk. 5, finder ikke anvendelse. Ud over grundydelse, boligtillæg og børnetillæg kan der ydes hjælp til de særlige udgifter, der er en følge af uddannelsen eller handicappet.«

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Erfaringer inden for socialt arbejde peger på, at den væsentligste årsag til, at så mange hænger fast i det sociale sikkerhedsnet, er den økonomiske forarmelse, som den enkelte bringes i, når bistanndshjælpen er så lav, som den er. Det er gang på gang blevet påpeget, at bistanndshjælpen ikke giver mulighed for at komme ud af fattigdommen, men snarere at bistanndsmottagere bliver viklet mere og mere ind i dens fangarme. Der er ikke penge til fornyelse af tøj, bohaver eller andre småreparationer. Derfor er det grundlæggende for en fornyelse i socialpolitikken, at ydelserne kommer op på et niveau, som ikke virker forstærkende på fattigdomsyndromet.

Ved at fastslå, at bistanndshjælpen skal følge folkepensionens grundbeløb, sikres reguleringen af bistanndshjælpen i forhold til leveomkostningerne.

Ved at der i loven kun fastsættes én takst, afskaffes fattighjælpsbestemmelserne, og sultebestemmelsen for unge glider ligeledes ud af bistanndsloven.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til nr. 1

Grundydelsen for kontanthjælp er flere gange ændret til skade for kontanthjælpsmodtagerne. Da den borgerlige regering kom til, blev ikke alene kontant-

hjælpen fastfrosset med årlige ændringer på omkring 2 pct., men der blev indført en fattighjælpsparagraf. Socialistisk Folkeparti foreslår genindførelse af, at kontanthjælpen fastsættes til et beløb, der svarer til 90 pct. af folkepensionens grundbeløb. Det vil betyde en øjeblikkelig forbedring på 334 kr. pr. måned. Det er ikke mange penge for en almindelig lønmodtager, men faktisk en 12 pct.s forhøjelse for bistanndshjælpsmodtageren.

Da reglen i bistanndsloven om overgang til varig hjælp efter 9 måneder blev vedtaget af Folketingets borgerlige flertal, placerede man koldt og kynisk titusinder af familier på noget, der klart ligner fattighjælp. Det drejer sig om langt flere, end socialministeren oplyste, da lovforslaget blev behandlet i efteråret 1982. Det er bl.a. ved undersøgelsen om de fattigste i Danmark dokumenteret, hvor ødelæggende virkningen af bestemmelsen har været for de familier, det er gået ud over. Med lovforslaget vil Folketinget rette op på denne urimelighed.

Lovforslaget vil videre stille unge mellem 18 og 23 år lige med andre voksne. Bestemmelsen har fra sin oprindelse været en misforståelse og skal ud af sociallovgivningen.

Til nr. 2 og nr. 3

Forslagene er en konsekvens af den foreslåede ændring af § 37, stk. 2.

Lovforslag nr. L 256. Fremsat den 12. april 1988 af Dohrmann (FP), Glistrup (FP), Annette Just (FP) og Pia Kjærsgaard (FP)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om landbrugsejendomme

(Ophævelse af bopælspligt, uddannelse m.v.)

§ 1

I lov om landbrugsejendomme, jf. lovbe- kendtgørelse nr. 424 af 1. juli 1986, foretages følgende ændringer:

1. I § 7 udgår i *stk. 1, 1. pkt.*, ordene »og holdes forsynet med en passende beboelsesejendom, hvorfra jorderne drives af beboerne«, *stk. 2* op- hæves, og i *stk. 3*, der bliver *stk. 2*, udgår »og 2«.

2. I § 8 ophæves *stk. 1-3* og *5*, og i *stk. 6*, der bliver *stk. 2*, udgår *1. pkt.*, og i *2. pkt.* udgår ord- det »ligeledes«.

3. § 9, *stk. 4*, affattes således:

»*Stk. 4*. Bestemmelsen i § 7, *stk. 1*, finder an- vendelse på den samlede driftsenhed.«

4. § 9, *stk. 5*, ophæves.

5. I § 11, *stk. 1, nr. 2*, indsættes efter ordet »Danmark,«: »og«, og *nr. 3* og *4* udgår.

6. I § 13, *stk. 3, nr. 5, litra a)*, ændres ordene »al- der, statsborgerskab, fast bopæl, landmands- uddannelse eller ikke har eller ved sammenlæg- ningen tager jordbrug som væsentligste er- hverv« til: »alder eller statsborgerskab«.

7. I § 16, *stk. 1, nr. 2*, indsættes efter ordet »Danmark,«: »og«, og *nr. 4-6* udgår.

8. § 16, *stk. 2* affattes således:

»*Stk. 2*. Overstiger ejendommens areal ikke 30 ha, jf. dog *stk. 3*, kan adkomst på ejendom- men erhverves, hvis erhververen opfylder kra- vene i *stk. 1, nr. 1-3*.«

9. I § 16, *stk. 3*, ændres »nr. 1-4« til: »nr. 1-3«.

10. I § 16, *stk. 4*, ændres i *nr. 1* »nr. 1, 2 og 5« til: »nr. 1 og 2«, og *nr. 2-4* udgår.

11. I § 17, *stk. 2*, indsættes i *nr. 1* efter »67 år,«: »og«, i *nr. 2* udgår »og«, og *nr. 3* udgår.

12. I § 17, *stk. 3*, ophæves *2., 3. og 4. pkt.*

13. I § 17 a ophæves *stk. 1, nr. 5*, og *stk. 2, 2. pkt.*

14. I § 18 ophæves *stk. 2*, og i *stk. 5*, der bliver *stk. 4*, udgår *nr. 1* og *2*.

15. § 18 a affattes således:

»§ 18 a. En person kan erhverve adkomst på en anpart i en landbrugsejendom, hvis mindst én af anpartshaverne opfylder betingelserne i § 16, 17 eller 17 a.«

16. § 18 b ophæves.

17. § 20 affattes således:

»Selskaber, foreninger eller andre sammen- slutninger eller fællesskaber, offentlige eller private institutioner, stiftelser, legater eller udenlandske offentlige myndigheder kan frit

-LF7

erhverve adkomst på en landbrugsejendom eller part i eller del af en sådan, der er beliggende i landbrugszone,«

18. § 21 ophæves.

19. § 22, stk. 1, affattes således:

»Den ansvarlige ledelse for et selskab, en forening eller anden sammenslutning eller fællesskab, en offentlig eller privat institution, en stiftelse, et legat eller en udenlandsk offentlig myndighed kan uanset bestemmelser i vedtægt, fundats eller lignende afhænde ejendomme eller arealer, der benyttes jordbrugsmæssigt.«

20. § 22, stk. 2, ophæves, og i **stk. 3**, der bliver **stk. 2**, ændres »stk. 1 og 2« til: »stk. 1«.

21. I § 33, stk. 1, nr. 1, ændres »§ 7, stk. 1 og 2« til: »§ 7, stk. 1«, »§ 8, stk. 1–3« udgår, i **nr. 2** ændres »§ 7, stk. 3« til: »§ 7, stk. 2«, »§ 8, stk. 5 og 6« ændres til: »§ 8, stk. 2«, »§ 17, stk. 3« udgår, »§ 18, stk. 2–4 og 6« ændres til: »§ 18, stk. 2–3 og 5«, og i **nr. 3** ændres: »§ 8, stk. 4 og 6« til: »§ 8, stk. 1 og 2«.

§ 2

Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Bemærkninger til lovforslaget

Danske landmænd og landbrugets afsætningsvirksomheder befinder sig i den værste krise siden depressionen for ca. 50 år siden. Ansvar for denne ulykkelige situation skal først og fremmest placeres i Folketinget, hvor såvel de nuværende regeringspartier som deres socialdemokratiske forgængere i fællesskab og uden erhvervsmæssig jordforbindelse har dynget den ene restriktive og kostbare lov efter den anden over på landbrugserhvervet. Krav om bestemte uddannelser, bopælspligt, forbud mod sammenlægninger, ejerform, arealafstand, hovederhverv, dræningsforbud, grønne marker, mælkekvoter, gylleanlæg og senest forslagene om braklægningsordninger og marginaljorder er blot et pluk af eksempler på, hvorfor mange danske landmænd enten er blevet kørt ned eller også har mistet modet og undlader at foretage de ændringer og moderniseringer, der i dag er nødvendige for, at et tidssvarende landbrug kan klare sig i den skarpe internationale konkurrence.

Nærværende forslag fra Fremskridtspartiet om bortfald af en del af forbudene og restriktionerne skal ses som en spæd begyndelse til at gøre landbruget til et frit erhverv. Et af de store problemer, der i mange år har voldt landbrugserhvervet genvordigheder, er mangelen på kontant likvid kapital til en rimelig rente. De nugældende ordninger forhindrer denne kapital i at strømme til landbruget. Blandt andet derfor foreslås, at den enkelte landmand skal have friere muligheder for selv at vælge ejerformen, selv

om vi naturligvis også synes, at det var vældig idyllisk dengang en landbofamilie kunne ernære sig på en mindre ejendom med fem køer, tyve høns, en enkelt hest osv. Dette går blot ikke i 1988 og i fremtiden. Lovgivningen må absolut ikke virke som en bremse på de landmænd, der har evnen og lyst til at drive deres ejendomme på den mest hensigtsmæssige måde. Derfor foreslås også, at kravene om uddannelse, bopælspligt og hovederhverv ophæves. Ud over at den enkelte landmand derved får langt større selvbestemmelsesret og med vedtagelse af forslaget f.eks. også frit skal kunne danne anpartsselskaber med andre interesserede er det forslagsstillernes opfattelse at forslagens gennemførelse også vil betyde en bevarelse – ja måske forøgelse af aktiviteterne i mange små landsbyer og i landkommunerne, som i dag sygner hen på grund af landbrugets katastrofale indtjeningsmuligheder.

Som det fremgår af ovenstående bemærkninger, er det forslagsstillernes helt klare motiv for fremsættelsen af nærværende forslag såvel at skabe bedre vilkår for de mange tusinder af danske landmænd, der i dag trues af økonomisk ruin, ligesom Fremskridtspartiet anser det for en katastrofe, at det store valutaskabende landbrugserhverv mister markedsandele, og at udenlandske landbrugsprodukter vælter ind over grænserne, fordi de vilkår, der bydes danske producenter, er alt for dårlige og umuliggør sund og fri konkurrence.